

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De Juda. ca. cv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

clis Jacobo in spū cācellauit manū, minori
de trā supponēt. Qd̄ ioseph gūiter accepit
et ait. Nō ita quēt p̄t. Alter em̄ est p̄moge-
nūt. Et ille S̄cio fili m̄ scio, et ille quidē erit
i p̄los, s̄m̄or maior erit, et semē ei⁹ crescat i
gētes. Hoc ipletū ē i seroboā, q̄ p̄m⁹ impa-
uit decē tribūbū, et fuit effraita. Et ait ad ef-
fraim. In te bñdicēt isrl̄, et dices in puerbū.
Facies tibi deus sicut effraim et manasse. Et
ad ambos ait. Dē patrū n̄rōz bñdicat pue-
r̄ istis, et innoceſ nomē meū sup̄ eos. noīa
abraā et ysaac, et crescant in multitudinē sup-
terrā. Et ait ad ioseph. Dē reduceſ vos i ter-
rā veltrā, do tibi p̄ter fratres tuos sibim̄az
quā tuli i gladio et arcu meo d̄ manu amor-
rei. Sane emerat eā, et agnis a rege emor, et
cuz, p̄ nece sibim̄az debuerat auferri sibi;
potestatiue semp̄ eā obtinuit.

De bñdicōib⁹ duodeci tribūnū. Ca. CIII.

Diuocanit au-

c̄ tē iacob filios suos et ait ill. Lō
gregam̄i
vt anūctez yob q̄ fuſ. Nō q̄ oīb⁹ bñdixes-
tura s̄t i dieb⁹ nonissi rūt, qd̄ p̄t i ruben, s̄
mis. Ad l̄faz d̄ dñi q̄ oīb⁹ p̄phetauit,
siōe tē et d̄ statu tr̄s
buuum futuro p̄phetauit, apertissime vero de-
vtrōq̄ christi aduentu.

De ruben.

Lap̄m. CIII.

Iben priogeni

r̄ e me⁹ fortitudo mea, i. quē genui
i cratē ro.
busta. p̄ncipii dolor⁹
mei, i. solitudinis mee
circa meos filios vñ
alij hñt caplm̄ liber⁹
meis Prior in donis
maior i impi⁹, supple
esse debueras. Efful⁹
es sic aq̄. i. in vñlē libi
dinē. Nō crescas, q̄
ascēdisti cubile patris
tui. Vel ita distingue
Efful⁹ es sic aq̄. i. cre-
scas q̄ ascēdisti cubile
le p̄ris tui, acsi dicer⁹
Lege primogeniture
honor tibi p̄ alij de-
bebat et duplicitas in

Hiero. in libro. j. he-
breicar⁹ q̄stionū ge-
nef. cap. cc. viij. sic dñs
cit. In hebreo scribit
'Rubē primoge. me-
for. m. et cap. in l. m.
maior ad portadū et
maior robore efful⁹
es sic aq̄. ne adiūci⁹
ascēdisti cubile p̄ris
tui. et otiamiaſt stra-
tū laſcētu. Est autē
seni⁹ h. Tu es p̄mo
genit⁹ me⁹ maior illi
ber⁹, et obebas surta
ordinē nativitatis et
hereditatis q̄ p̄moge

possessioē, s̄ sufficiat
tibi p̄ criminē tuo parē
et ceter⁹. Nō ḡ super
cresces sicut aq̄ bulli
ens sup̄egredit v̄l̄sicē
flui⁹ inundans,

n̄t̄ ſure debebat ſas-
cerdotū accipe et re-
gnūb⁹ eti⁹ portando
onere et p̄nālido ros-
bore mōstrā. Verū
q̄ peccasti, et velut a
qua q̄ vafculo nō te

neſ voluntatē effusus es ipetu. idcirco preci-

pio tibi ut ultra nō pecces. siq̄ in fratrū nu-

mero penā et p̄cō luens, q̄ p̄mogeniti or-

dinem pdidisti.

De simeone et leui

Caplin. CIII.

Simeon et leui

s̄ rata iniqtat̄, q̄ i furore ſuo occi-
derūt viros. i. ichimitas, et fodēt
murū in volūtate ſua. Hic ap̄t q̄ ſu volūta-
tē ſuā factū fuli ſtnd. Alij habet ſubnēras
uerū tauz, qd̄ qdā de filio regi q̄ rapuerat
dñi ſtelligit, qdā d̄ chro. qdā d̄ tau ſi p̄ſt̄
p̄ ſylepſim dic̄um putat. In p̄ſilio coznō
veiat aia mea, h plane d̄ chroſto. Deſimeo ei
ſcribe, de leui ſacerdotes, q̄z p̄ſilio chroſt⁹ oc-
ciſus ē. Diuidā eos in iacob, et diſp̄dā i isrl̄.
Ad l̄faz leui ſortē nō habuit i tra, s̄ admixt⁹
alijs vicosulos habuit ad alēda pecora. Sime-
on ſilr̄ q̄ modic⁹ erat ſortē non habuit, s̄ re-
ceptus eſt in ſortem inde.

De iuda.

Capitulum. CV.

Equitur de iu-

s̄ da vbi p̄phetat d̄ reg⁹ futuro i in-
da et plane de chro. Iuda te lau-
dabit frēs tui. Hic factū ē quā
do alijs hesitantib⁹ p̄m⁹ p̄ moyſen iſraue
mare rubrū, vbi et regnū p̄merū. Man⁹ tua
in ceruicib⁹ inimicoz tuor, et adozabūt te h̄s
l̄p̄ p̄tis tui. Hic notat regē futur⁹. Latul⁹ leo
nis iudas, h de capite regni. David em̄ mi-
num ſrim elect⁹ ē i regē. Ad p̄dā fili m̄ ascē-
disti, q̄ p̄mo dauid plim̄ os hostes habuit.
Req̄esces accubuſſi vt leo et q̄si leena, q̄ p̄
ea i pace reguit et maxie tūmeba. Quis ſuſci-
tabit eū ad p̄bandū, q̄d̄, ſpūs ſol⁹ q̄ direci⁹
ē i dauid. Ull̄ d̄ ſuccēſſiōe ſalomōis dīci pōt
nō auferet ſceptrū, i. rex d̄ iuda et dux d̄ femo-
rib⁹ el⁹ donec veiat q̄ mittēd⁹ ea p̄z. ſez chis
Uſq̄ ad trāſmigratiōz babylōis, p̄, ſuſtre
ges d̄ iuda, exiūt duces vſq̄ ad h̄rcanū. Et
ſez ſuſt reges circa tpa chri. et defecēt viri
q̄ et regiſt herodes alienigēa, et ip̄c erit expe-

e

Historia

eratio gentium sal^o, s. exceptata nō solū iudeis: s. etiā gētib⁹ Tandē cōuerit p̄monē ad filiū iudā d illo ch̄o mītrēdo sic. O fili mi. ille erit ligās ad vīneā pullū suū, z ad vītē asinā suā. s. gētīlē z iudeū sib⁹ q̄ vīt̄ ē associabīt. Laua bit in vīno stolā suā, z in sanguīne vīe pallū suū. i. carnē suā passiōis sanguīne crūcīabit. Pulcīores ocl̄ el⁹ vīno, i. apl̄, z dētes eius id ē p̄dicatorēs, lacte cādītōres. Hebreus oīa d iuda sic. Nō auferet sceptrū de iuda, i. quoddā dominū q̄. s. p̄m⁹ intrāuit mare ru brū, p̄m⁹ obrūlit facto tabernaculo, z hmōi donec veniat q̄ mittēd⁹ ē Hebre⁹ dicit donec veniat silo, i. vīq̄ ad saulē vīctū in silo. Post tū rediit ad iudā, q̄ eripuit ioseph a manib⁹ fratrū suor̄. Erat expectatio gentium, i. tribūnū vī dñs. Judas ascēderet p̄vob in plū Ligās ad vīneā pullū et ad vītē asinā, i. rācta erit ei copia vīni, q̄ in vīna vīte onerabīt asin⁹ z ob h̄ etiā rubicūdos dicit oculos, q̄ sic apparet i ocl̄is bibētū. In cādore dētū copiā ouūi z lactis norat, q̄ lac comedēt apparet in dēsib⁹ De zabolon. Capl̄m. CVI

Sibulon in lito

3 re maris habitabit, z in statioē nauis ptingēs vīḡ sidone. Ad litteram trib⁹ hec maritima possedit.

De Isachar. Capl̄m. CVII.

Sachar asinus

1 foris, vī osse, i. vīr agricola accubās in termis, q̄ mediterranea pos sedit inter maritūm z mōtes. Et vīdīt req̄z q̄ esset bona, i. terrā secundā vī seq̄z, et eraz q̄ esset opīa z supposuit humerū suū ad por tāndū, q̄ in vīchedis mercib⁹ ad mare q̄ i. finib⁹ suis abūdabāt laborauit, factusq̄ ē trib⁹ bus fūtēs, i. nauib⁹ ferētib⁹ tributa. Hoc he brei metaphorice exponit dīcētes q̄ nocte die studēdo laborauit, z lō oēs trib⁹ ei seruēt quasi magistro dona ferētes.

Dedan. Capl̄m. CVIII.

In iudicabit po

5 pulū suū sicut z alla trib⁹ isrl̄. Flat dan coluber in via, cerasites i semi ta mordēo vnglas eq̄, vt cadat ascēsor clus retro. Hoc in samsone ipleretur est, q. d. Zicet dan sit mūma trib⁹, tū de ea surget index i israel sicut z de alijs, q̄ ad modū colubrītas

obseruabit, ne hostib⁹ liceat vagari p̄ indeas depopulādo vt p̄us, et supbīa philistīm re trocedere faciet. S̄ q̄ quis tam⁹ sit, nō m̄ erit chīs. Tū subdit. Tū post illū salutare tuū expectabo dñi. Exponit h̄ etiā d̄ antichristo quē venturūz de dan asscrunt, q̄ cōtra scōs moxī p̄fīstere p̄dicatorōis z cornū p̄tatis ar mabilis. Altos etiā q̄ ascederāt ad culmē vī turū dīcītēt retro, et tunc veniet salvator ad iudicū expectat. Alij referūt hoc ad iudā q̄ equū, i. carnē chīi ei ascensorē el⁹, i. animam morib⁹, pditōis deiecit in mortē, tamē saluator expectat resurget. S̄ iudas credit fūs se de isabar.

Degad.

Capl̄m. CIX.

Id accīctus vel

5 latrūcul⁹ p̄līabit an eū et ip̄e accētēt retro sib⁹. Had cū rubē, et dīmī dia tribū manasse relīctis vīorib⁹ z liber⁹ vī tra iordanē in finib⁹ suis armat⁹ p̄cessit isrl̄. In terrā p̄ p̄dītōne accepta a iōsue vt rediēt in terrā quā occupauerat. s̄ post, xliij, annos p̄ mus reuertens plū vīcīaz gentīi aduerti⁹ suos quos reliquerat inuenit, et fortiter dīmīans hostes strāvit.

De aser.

Capl̄m. CX.

Ber pīguis pa

2 nīs z p̄bētēt delicias regib⁹ Fer tīlis em̄ fuit hūlīs possētōis z de līchīs affluētōis.

De neptalim.

Capl̄m. CXI

Eptalim cerius

5 emīssus, et dās eloq̄a pulcītūra dñis. Per velocitātē cerui sigē velocitas tre vīberior̄ q̄ p̄ alijs p̄cīos frūcrus parit. Alij hūt, ager irrigu⁹, q̄ sup lacū genezareth iordanē irrigat vī aq̄ calidēbi. Cōmēdationē vī eloquīz ad montē thābor qui i finib⁹ el⁹ ē refēt, q̄ eū pp̄he icolus erūt, vel q̄ de p̄mīs el⁹ frugib⁹ offerebat in pascha vī siebat laus deo q̄ est eloquīū pulcītūris. Tū ad chīm et aplos vīt̄ refēt, q̄ sib⁹ maxime docuit.

De būdictionib⁹ ioseph. Ca. CXII.

Ilius Ioseph

5 accrescētēt vītūtēs, z dignitatē, vel pp̄lū duas p̄ces in tribūb⁹ si

